

Sygn. akt II AKa 296/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący SSA – Ewa Gregajtys

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

SO (del.) – Anna Kalbarczyk

Protokolant Adriana Hyjek

przy udziale prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2020 r.

sprawy S. W., urodzonego (...) w W., córki J. i U. z d. N.

oskarżonej z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 233 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 9 kwietnia 2019 r. sygn. akt XVIII K 227/18

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok odnośnie oskarżonej S. W.;

1. zasądza od oskarżonej S. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 8300 (osiem tysięcy trzysta) złotych tytułem opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 296/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2019 r.,
sygn. akt XVIII K 227/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1) obrazy art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k.,</p> <p>2) obrazy art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k.,</p> <p>3) obrazy art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 39 1 § 1 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k.,</p> <p>4) obraza art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k.,</p> <p>5) obraza art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.,</p> <p>6) błędu w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wszystkie podniesione w apelacji zarzuty obrazy prawa procesowego zawarte w pkt II a-e są chybione i bezpodstawne. Wbrew twierdzeniom autora apelacji Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy żadnego z wymienionych przez skarżącego przepisów postępowania.</p> <p>Dla skuteczności zarzutu obrazy przepisów postępowania konieczne jest wykazanie przez autora środka zaskarżenia, że określone</p>		

przepisy procedury karnej zostały rzeczywiście naruszone oraz zgodnie z treścią art. 438 pkt 2 k.p.k. także tego, że owe naruszenie mogło, czyli w przekonaniu skarżącego miało wpływ na treść orzeczenia. W przedmiotowej sprawie pomimo rozbudowanej treści zawartych w petitum zarzutów obraży przepisów prawa procesowego, skarżący w ocenie Sądu odwoławczego nie wykazał zarówno w samej treści tych zarzutów, jak również w uzasadnieniu apelacji, że Sąd meriti naruszył art. 170 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. i art. 391 § 1 k.p.k.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonej Sąd Okręgowy zasadnie oddalił wnioski dowodowe wymienione w pkt II a, b i c i w tym zakresie swoje stanowisko w sposób właściwy i przekonujący uzasadnił wskazując racjonalne i trafne powody swojej decyzji procesowej w omawianym zakresie. W związku z tym zasługuje ona na pełną akceptację ze strony Sądu Apelacyjnego. Uznać należy, że skarżący nie wykazał w sposób logiczny i przekonujący aby zawnioskowane dowody miały znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, jeżeli uwzględni się treść tych wniosków oraz zawarte w nich tezy dowodowe. Nie został również naruszony art. 6 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. Należy bowiem stwierdzić, że zgodnie z treścią art. 374 § 1 k.p.k. obecność na rozprawie osoby oskarżonej jest jej prawem a nie obowiązkiem i nie można zaakceptować stanowiska skarżącego, że prowadzenie rozprawy przez Sąd meriti w dniu 4 marca 2019 r. i przesłuchanie wezwanych na ten termin świadków stanowiło naruszenie prawa do obrony w sytuacji gdy oskarżona

była reprezentowana w Sądzie przez swojego obrońcę, który bez żadnych ograniczeń mógł aktywnie uczestniczyć w przesłuchaniu świadków i zadawać im określone pytania.

Podkreślić również należy, że z akt przedmiotowej sprawy i treści protokołu z dnia 4 marca 2019 r. wynika w sposób jednoznaczny, że oskarżona nie usprawiedliwiła swojej nieobecności w sposób właściwy określony przepisami prawa poprzez złożenie zaświadczenia lekarskiego pochodzącego od lekarza sądowego. Zatem w sytuacji jaka zaistniała podczas rozprawy w dniu 4 marca 2019 r. Sąd Okręgowy zasadnie nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonej o odroczenie terminu rozprawy, zwłaszcza gdy na ten termin stawił się świadek, który przyjechał z Niemiec. Zauważyć także należy, że z treści protokołu rozprawy wynika w sposób jednoznaczny, że obrońca oskarżonej poprzez zadawanie pytań aktywnie uczestniczyła w przesłuchaniu świadków: D. J., M. B. i E. S. a zatem nie ma żadnych podstaw aby uznać, że został naruszony art. 117 § 2 k.p.k. oraz prawa do obrony oskarżonej określone w art. 6 k.p.k.

Wbrew twierdzeniom autora apelacji Sąd I instancji nie dopuścił się również obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. Zdaniem Sądu odwoławczego ocena zebranych w sprawie dowodów przez Sąd meriti w tym także tych wymienionych w pkt IIe petitum apelacji tj. zeznań pokrzywdzonych: J. W., P. W. oraz świadka D. J., J. K. i A. N. oraz pozostałych wymienionych w treści przedmiotowego zarzutu nie nosi cech dowolności w rozumieniu

art. 7 k.p.k. Ocena wskazanych dowodów wbrew stanowisku skarżącego nie zawiera bowiem błędów natury faktycznej, logicznej, respektuje zasady wiedzy, logiki, doświadczenia życiowego i z tego względu zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego. Wywody autora apelacji w omawianym zakresie mają wyłącznie charakter polemiczny i nie znajdują odzwierciedlenia w aktach przedmiotowej sprawy i z tego też względu nie mogą stanowić skutecznej podstawy do zakwestionowania oceny wymienionych dowodów dokonanej przez Sąd I instancji. Nie został również naruszony art. 410 k.p.k. gdyż wszystkie dowody mające znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zostały przez Sąd meriti poddane analizie i ocenie i te z nich które zostały obdarzone walorem wiarygodności stały się podstawą dokonanych ustaleń faktycznych.

Zdaniem Sądu odwoławczego za chybiony i w części formalnie wadliwie zredagowany uznać również należy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Wbrew bowiem twierdzeniom skarżącego dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne dotyczące przypisanych oskarżonej S. W. czynów są prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym sprawy i zostały wskazane na str. 4 – 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Ponadto stwierdzić należy, że autor apelacji w ramach zarzutu określonego w art. 438 pkt 3 k.p.k. kwestionuje przyjęcie przez Sąd, że oskarżona swoim zachowaniem wypełniła ustawowe znamiona przestępstw zarzucanych jej w pkt I – III aktu oskarżenia. Podkreślić należy, że kwestia czy zachowanie

<p>osoby oskarżonej wypełniło, czy też nie znamiona określonego występkę powinno być kwestionowane poprzez zarzut obrazy prawa materialnego a nie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Ten ostatni z wymienionych służy bowiem do kwestionowania wszystkich lub też tylko poszczególnych elementów strony przedmiotowej i podmiotowej składających się na stan faktycznej sprawy.</p> <p>W ocenie Sądu odwoławczego wywody skarżącego zawarte zarówno w treści omawianego zarzutu jak również w uzasadnieniu apelacji nie dają podstawy do skutecznego zakwestionowania dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych.</p>		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy i tym samym uniewinnienie oskarżonej od wszystkich zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezpodstawność zawartych w apelacji zarzutów oraz trafność i zasadność rozstrzygnięcia Sądu I instancji skutkowały brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku końcowego apelacji.		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Całość rozstrzygnięcia Sądu I instancji odnośnie oskarżonej S. W.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezpodstawność zawartych w apelacji zarzutów i trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji skutkowałą utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 2	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 634 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. uznając, że brak jest podstaw określonych w art. 624 § 1 k.p.k. do zwolnienia oskarżonej od ponoszenia tych kosztów.

7. PODPIS

Ewa Gregajtys

Zbigniew Kapiński Anna Kalbarczyk

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej S. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia dotyczącego oskarżonej		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------